

Høje taget er overordentlig tvivlsomt, hvorledes det skal forstås — det er ganske kjendeligt, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne forslaar Forslaget paa een Maade, og den ærede Minister forslaar det paa en anden Maade —, saa bliver Sagen saa overordentlig vanskelig og indviklet, at jeg tror, jeg maa gribe den Udvei (Berg: Ikke at stemme) ja, rent ud ikke at stemme. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har allerede med sin Skarpsindighed opdaget det, og jeg vil ogsaa tilraade andre Medlemmer at gjøre det, jeg vil endog tilraade hele Thinget at gjøre det Samme, saa vilde maaske det korrekteste Resultat komme frem. Da det er overordentlig tvivlsomt, hvad Forslaget siger, og den ærede Ordfører for Forslagsstillerne siger, at det ikke betyder Noget, saa er det det Korrekteste, at man ikke stemmer for Forslaget. Det er altsaa dette, jeg vil tilraade.

Jeg kan lige saa lidt denne Gang som forrige Gang, da Sagen var for, finde mig foranlediget til nogen Udtalelse om dette Spørgsmaals Realitet. Jeg maa særlig for mit Bedkommende finde, at der er Grunde i min Stilling udenfor dette Thing, som gjøre, at jeg ikke bør udtale mig. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne synes rigtignok at ville ligesom anvende sit bibende Bid paa mig og ville ligesom ridsfulkere den Betragtning, jeg saaledes har gjort gjældende; men jeg kan ikke negte, at jeg tror dog, det er en i og for sig rigtig Betragtning, som dog ingenlunde fører til, at Folk i min Stilling overhovedet ikke kunne udtale sig om Retsspørgsmaal, der maatte komme frem. Underledes stiller det sig imidlertid unegtelig, naar der er Tale om et enkelt individuelt Retsspørgsmaal, der er gjort til Gjenstand for en akut Anke, om ikke ved denne, saa ved tidligere Leilighed, og som maaske kan forudsættes at ville om kort Tid føre til et ligefremt Retsstrid mod Ministeren. Det skulde gjøre mig ondt, om denne Optreden, som jeg saaledes mener er naturlig for Dommere, ogsaa skulde, som det ærede Medlem mente, blive nødvendig for Profuratorer og Advokater, idet, som han sagde, de aldrig kunde vide, af hvilken af Parterne de kunde blive engagerede og derfor ikke vare i Stand til at udtale nogen Mening. Jeg tror ikke, at denne Analogi er ganske slaaende, idet man altid kan sige med Hensyn til Profuratorer og Advokater, at det staar dem frit for, om de ville eller ikke ville lade sig engagere for det Parti, som de mene, ikke er det rigtige, og det synes jo ogsaa, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, som selv iøvrigt er inde paa Sagsførerbanen, ikke lod sig afholde fra at komme med en klar Udtalelse om sit Standpunkt i saa Henseende. Jeg veed ikke, om det laa i, om den ærede Ordfører ansaa det for mindre sandsynligt, at han i sin Tid vilde blive engageret af Ministeren, hvis der blev en Rets sag, men som

sagt nogen Udtalelse om Sagen kan jeg ikke finde mig besejret til eller anse det for rigtigt at fremkomme med fra mit Standpunkt. Det var forøvrigt meget interessant for mig at følge den ærede Ordfører gennem den Række af Argumenter, han fremkom med. Jeg skal indrømme, at han gjorde overmaade respektable Bestræbelser for at gjøre Sagen saa populær og klar for Alle som muligt, og navnlig det Argument om Pantferstribet gjorde paa mig den samme Virkning som den Signelse om Fugl Phønix paa Jeronimus. Jeg maa imidlertid modstaa denne Friselse og afholde mig fra at udtale mig om Sagens Realitet, men jeg skal som sagt tilraade Thingets Medlemmer at lade være at stemme over Forslaget.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Hørup): Jeg vil sige det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad); at, skjøndt det har været mig en meget stor Fornøjelse at høre det ærede Medlem, saa tror jeg dog, at Nytten vilde være den samme, hvis vi ikke havde hørt det ærede Medlem. Den Konklusion, det ærede Medlem kom til, forekommer mig at stemme ganske nøjagtig med det ærede Medlems Præmisser. Det ærede Medlems Konklusion, at han ikke stemmer, og hans Præmisser, der gik ud paa, at han ikke vilde udtale sig, forekommer mig at være aldeles nøjagtig til hinanden. Det ærede Medlem har jo i Virkeligheden ikke udtalt sig om den her foreliggende Sag. Naar det ærede Medlem siger, at dette følger af hans Stilling, saa har jeg al mulig Respekt for det ærede Medlems Stilling, men naar han mener, at der er den væsentlige Forskel mellem hans Stilling i Højesteret og en Advokat, at denne kan sige Nei til en vis Sag, kan jeg dog ikke være enig med det ærede Medlem paa det Punkt. Det staar i Virkeligheden ogsaa en Højesteretsdommer frit for, naar han tror, at hans Samvittighed vil blive besværet ved at votere i Højesteret i en Sag, saa at sige Nei. Altsaa, skjøndt det ganske vist vil være haardt at savne det ærede Medlem i Rigsretten eller i Højesteret ved en saadan Sags Afgjørelse, er det dog muligt for det ærede Medlem at tage Afstand fra Sagen, naar han ikke tror at kunne dømme upartisk i den efter sin tidligere Deltagelse deri. — Jeg kan ikke noksom beklage, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds har havt Hjerte til at blande sig i det Forhold, der bestaar mellem den ærede Kultusminister og mig. Det ærede Medlem har ganske Uret i at kaste, om jeg saa maa sige, sin profaiske Fortolkning af den ærede Ministers Ord ind i dette Forhold. Jeg tror, at den ærede Minister vil være fuldstændig i Stand til selv at fortolke sine Ord, og jeg tror, at det ærede Medlem har nogen Uret, naar han mener, at der er nogen- som helst Misforstaaelse tilstede mellem den ærede Kultusminister og mig; vi forstaa fuldstændig